

Jarosław Zieliński, Sekretarz Stanu Ministerstwo Spraw
Wewnętrznych i Administracji 02-591 Warszawa ul.
Stefana Batorego 5

Warszawa, 2016-10-13

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
KANCELARIA SEJMU

BMP-0713-3-130/2016

Odpowiedź na interpelację nr 6107

Odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na interpelację numer 6107 Posła na Sejm RP Pana Roberta Winnickiego w sprawie noszenia broni przez funkcjonariuszy izraelskich służb na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W załączeniu uprzejmie przekazuję odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na interpelację numer 6107 Posła na Sejm RP Pana Roberta Winnickiego w sprawie noszenia broni przez funkcjonariuszy izraelskich służb na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Załączniki:

1. ODP. INTERPELACJA NR 6107.DOC

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć
oprogramowania do weryfikacji podpisu Data złożenia podpisu:

2016-10-13T09:46:39Z

Podpis elektroniczny

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację numer 6107 Posła na Sejm RP Pana Roberta Winnickiego w sprawie *noszenia broni przez funkcjonariuszy izraelskich służb na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej* uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Zgodnie z obowiązującymi obecnie w omawianym obszarze przepisami prawa, tj. art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. *o broni i amunicji* (t.j.: Dz. U. z 2012 r., poz. 576 z późn. zm.), członkowie misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osoby zrównane z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych mogą posiadać broń i amunicję na podstawie porozumień międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności w celach ochrony osobistej, łowieckich, sportowych, kolekcjonerskich lub pamiątkowych. W przypadku ww. cudzoziemców, właściwy organ Policji wydaje terminowe pozwolenie na broń na okres pełnienia przez te osoby funkcji w misjach dyplomatycznych i urzędach konsularnych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Stosownie do art. 40 wskazanej ustawy, cudzoziemcy niewymienieni w przywołanym powyżej art. 39 ust. 1 ustawy *o broni i amunicji* mogą posiadać broń i amunicję, jeżeli są one niezbędne do wykonywania czynności związanych z ochroną misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, przedstawicielstw organizacji międzynarodowych, członków oficjalnych delegacji zagranicznych, a także do innych celów wynikających z porozumień międzynarodowych lub z zasady wzajemności, z uwzględnieniem m.in. przepisów wydanych na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy *o broni i amunicji*, tj. rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Spraw Zagranicznych z dnia 17 marca 2000 r. *w sprawie trybu i warunków wydawania pozwoleń na broń członkom misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osobom zrównanym z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych* (Dz. U. Nr 18, poz. 236).

Jednocześnie należy wskazać, że art. 41 ust. 1 przedmiotowej ustawy stanowi, że przywóz broni i amunicji z zagranicy oraz jej wywóz za granicę przez ww. cudzoziemców, wymagają uprzedniego wydania zaświadczenia przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Zaświadczenie zastępuje pozwolenie na broń na okres do 30 dni od dnia przywozu broni i amunicji.

Analiza przywołanych powyżej przepisów prawa pozwala zatem na stwierdzenie, że w odniesieniu do członków misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osób zrównanych z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych, konsul RP za granicą może wydać ww. zaświadczenie wyłączenie w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

- osoba, której wydaje się zaświadczenie jest - jak wskazano powyżej - członkiem misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego lub też jest osobą zrównaną z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych;
- pomiędzy państwem obcym, które wysłała do Polski ww. osobą a Rzeczpospolitą Polską istnieje umowa międzynarodowa (dwustronna lub wielostronna), na podstawie której strony tej umowy przyznają sobie przywilej w postaci prawa do posiadania broni i amunicji z zachowaniem postanowień prawa krajowego państwa przyjmującego. Natomiast w przypadku braku umowy międzynarodowej, powinna istnieć zasada wzajemności, co oznacza, że pomimo braku podstawy prawno-traktatowej, dwa państwa przyznają sobie wzajemnie przywilej w postaci prawa do posiadania broni i amunicji z zachowaniem postanowień prawa krajowego państwa przyjmującego;
- osoba, której wydaje się zaświadczenie wykaże jeden z dopuszczalnych przez ustawę *o broni i amunicji* celów posiadania broni i amunicji na terytorium Polski, to jest ochrona osobista, cel łowiecki, cel sportowy, cel kolekcjonerski lub cel pamiątkowy.

Natomiast w odniesieniu do osób innych niż członkowie misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osób zrównanych z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych, konsul Rzeczypospolitej Polskiej za granicą może wydać zaświadczenie, o którym mowa w ww. art. 41 ust. 1 ustawy *o broni i amunicji* wyłączenie w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

- osoba, której wydaje się zaświadczenie wykaże, że posiadanie broni i amunicji jest jej niezbędne do wykonywania czynności związanych z ochroną:
 - misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych,
 - przedstawicielstw organizacji międzynarodowych,
 - członków oficjalnych delegacji zagranicznych,
 - innych celów wynikających z porozumień międzynarodowych lub z zasady wzajemności;
- osobie tej zostanie następnie wydane terminowe pozwolenie na broń przez właściwy organ Policji na okres pełnienia przez te osoby funkcji w misjach dyplomatycznych i urzędach konsularnych w Rzeczypospolitej Polskiej w zgodzie z przepisami rozporządzenia *w sprawie*

trybu i warunków wydawania pozwoleń na broń członkom misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osobom zrównanym z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych (powyższe wynika z faktu, że zaświadczenie konsula zastępuje przez 30 dni pozwolenie na broń wydane przez organ Policji).

Przedstawiając powyższe należy nadmienić, że obecnie nie istnieje porozumienie międzynarodowe łączące Rzeczpospolitą Polską oraz Państwo Izrael w rozumieniu przepisu art. 39 ust. 1 ustawy *o broni i amunicji*, które stanowiłoby podstawę prawną do legalizacji posiadania broni przez członków misji dyplomatycznych Państwa Izrael na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie pragnę wskazać, że kwestia ustalenia faktu, czy we wzajemnych relacjach pomiędzy Rzeczpospolitą Polską oraz Państwem Izrael występuje zasada wzajemności, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy *o broni i amunicji* pozostaje poza zakresem właściwości Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Podobnie, nie jest możliwe odniesienie się przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji do kwestii wydania przez właściwego konsula zaświadczenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy *o broni i amunicji*, pracownikom ochrony Izraelskiej Agencji Bezpieczeństwa. Należy bowiem wskazać, że zarówno działalność urzędów konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej, jak również kwestia relacji dwustronnych pomiędzy Rzeczpospolitą Polską oraz Państwem Izrael pozostaje w zakresie właściwości Ministra Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem,

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z up. Jarosław Zieliński

Sekretarz Stanu

Otrzymuje:
Sekretariat Prezesa Rady Ministrów w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.